

An aerial photograph of Procida, Italy, showcasing its vibrant, colorful buildings and a harbor filled with numerous small boats. The town is built on a hillside overlooking the sea, with a prominent church featuring a large dome. The sky is blue with scattered white clouds.

Pizza & Procida

Een kort bezoek aan Napels, mét pizzatour, en ontstressen op Procida, het kleurrijke eiland waar de film 'Il Postino' werd opgenomen.

TEKST & FOTOGRAFIE PAUL VAN EIJNDHOVEN



Openingspagina's:
Procida. Onder:
winkel met 'taralli'
in Spaccanapoli.
Rechterpagina:
kloosterruin van
Santa Chiara; uitzicht
op de Vesuvius.

LEVENDIG NAPELS

"Een bezoek aan Napels moet je beginnen op Piazza Vanvitelli in Vomero", zegt Mimmo, eigenaar van bed and breakfast Donna Regina. "Dan zie je heel Napels liggen." Eerder was ik daar en inderdaad, een mooi punt om te starten, maar omdat het al wat begint te schemeren begin ik toch maar aan deze kant van de stad, bij de Duomo, gewijd aan San Gennaro, de beschermheilige van Napels. In de kerk wordt een ampul met bloed van San Gennaro bewaard, die drie keer per jaar uit de crypte wordt gehaald: op de eerste zaterdag van mei, op 19 september en op

16 december. Het bloed wordt dan vloeibaar – als het goed is – want anders staat Napels volgens de legende een ramp te wachten. Naar verluidt werd het bloed ook vloeibaar tijdens een bezoek van paus Franciscus in 2015, maar niet toen Benedictus in 2007 de kathedraal bezocht. Ik doorkruis de stad om nog even de chique winkelstraten van Napels te bezoeken, de Via dei Mille en de Via Gaetano Filangieri in de wijk Chiaia. Doel is de Bialetti-winkel om een nieuw mokkapotje te kopen. Het wordt een mooi rood exemplaar. Het is erg druk op straat en in de winkels met vooral goedgeklede en zo te zien ook welstandige Napolitanen. Wie op zoek is naar de grote merken, moet dan ook hier zijn. Fraaie winkels van Hermès, Fratelli Rossetti, Furla, Louis Vuitton en vele andere topmerken omzomen de winkelstraten van Chiaia. Via het levendige Spaccanapoli, de straat die al sinds Romeinse tijden Napels doorsnijdt, en via een aperitief op een terras op een klein pleintje, arriveer ik bij het restaurant dat Mimmo me heeft aangeraden: Osteria Pisano. Prima eten voor een zeer aantrekkelijke prijs. Maar dat zal me sowieso in Napels opvallen: uit eten gaan hoeft hier niet duur te zijn.

Bloemmotieven

De volgende ochtend staat als eerste het klooster van Santa Chiara op het programma. Het clarissenklooster ligt direct achter de Santa Chiara-kerk, die na een bombardement in 1943 in gotische stijl herbouwd is. Gelukkig bleef de uitbundige kloostertuin grotendeels gespaard. Tussen 1739 en 1742 liet architect Domenico Vaccaro hier twee elkaar kruisende paden aanleggen die de tuin in vier delen verdelen. Ze worden geflankeerd door 72 achthoekige pilaren bekleed met majolica in bloemmotieven. Tussen de pilaren bevinden zich majolica-banken met afbeeldingen van onder andere de jacht en het boerenleven. De frivoliteit van de majolica staat een beetje



“DE BURGEMEESTER HEEFT NAPELS EEN POSITIEVER IMAGO GEGEVEN EN SINDDIEN IS HET TOERISME FLINK GEGROEID”

in contrast met het contemplatieve karakter van de orde der clarissen, maar naar verluidt was het hier een beetje een losgeslagen boel. De buitenmuren van de kloostergang zijn versierd met 17de-eeuwse fresco's. En verder zijn hier nog een museum, archeologische opgravingen, een bibliotheek en een 18de-eeuwse kerststal te bezichtigen. Een vriend die even buiten Napels woont is inmiddels gearriveerd in de stad dus ik loop hem tegemoet. Als ik zeg dat er zoveel toeristen zijn in vergelijking met mijn vorige bezoek een aantal jaren geleden zegt hij: "De huidige burgemeester heeft een jaar of zes geleden een verandering tot stand gebracht. Hij heeft Napels een positiever imago gegeven en het toerisme is sindsdien flink gegroeid. Door alle praatjes waren mensen bang om te komen, nu niet meer." >



TIPS NAPELS

SLAPEN

- **B&B Donna Regina**

Prima slaapadres in een rustige straat vlak bij de Duomo, in een historisch pand.

Via Luigi Settembrini 80, Napels
www.donnaregina.info

ETEN (TIPS VAN LOCALS)

- **Osteria Pisano**

Eenvoudig maar goed voor een mooie prijs.

Piazzetta Crocette ai Mannesi 1
www.osteriapisano.it

- **Starita**

Pizzeria even buiten het centrum.

Via Materdei, 27/28
www.pizzeriastarita.it

- **Antica Pizzeria Port'Alba**

De oudste van Napels.

Via Port'Alba 18
anticapizzeriaportalba.com

- **Mattozzi**

Prima eten, hartje centro storico
Piazza Carità 2

www.ristorantemattozzi.it

- **Capasso**

Pizza's sinds 1874.

Via Porta S. Gennaro 2

- **Lombardi 1892**

Hebben zij Amerika aan de pizza geholpen?

Via Foria, 12-14

www.pizzerialombardi.it

We zijn aanbeland bij een van de markantste straatjes van Napels, de Via San Gregorio Armeno. Aan weerszijden zijn stalletjes met corni (de rode gedraaide hoorntjes die lijken op peperoncini) in alle soorten en maten. De van nature bijgelovige Napolitanen zijn ervan overtuigd dat een corno geluk brengt en het kwaad weghoudt. Daarnaast worden hier vele poppetjes verkocht. Van bekende voetballers tot Angela Merkel, David Bowie en Jezus, handgemaakt van klei. En ook voor een uitgebreide kerststal kun je hier terecht. Het zuidelijke puntje van de straat heet Vico Figurari en de hele straat heette in de Romeinse tijd Vicus Figurari. Het maken van beeldjes is hier dan ook een lange traditie die al in de Griekse tijd begon.

Natuurlijk eten we onderweg sfogliatelle (dunne laagjes deeg met een romige vulling), een van Napels' specialiteiten. Als we wat later op een terrasje op Piazza Luigi Miraglia zitten te lunchen zegt mijn vriend ineens: "Kijk daar loopt Luigi di Maio, de minister van Buitenlandse Zaken van de 5 Stelle." Een enkeling wil met Di Maio op de foto, maar al snel loopt hij weer door. Terwijl ik het bijzonder vind een Italiaanse minister hier 'in het wild' aan te treffen lijkt het verder weinig opwindend te veroorzaken.

Na de lunch nemen we afscheid en daarna wandel ik verder door de stad. Over de

lungomare, door een park in Chiaia, langs het Castel dell'Ovo en enkele piepkleine strandjes waar wat Napolitanen in de zon liggen.

In de winkelstraat Via Toledo is bijna alles geopend en later in de middag is het er dan ook behoorlijk druk. Wat hier een aanrader is, is een bezoek aan Palazzo Zevallos Stigliano op nummer 185. Een klein museum in een prachtig gebouw met onder andere een Caravaggio, 'Het martelaarschap van de heilige Ursula', diverse andere meesterwerken en interessante tijdelijke tentoonstellingen.

Pizzatour

De volgende ochtend eindigt mijn bliksembezoek aan Napels met een 'pizzatour' van Mimmo, gecombineerd met zijn archeologische tour. We beginnen vlak bij de bed and breakfast. Mimmo vertelt: "In 480 voor Christus werd Napels gesticht, gewijd aan de godin Ceres. Bij het voorjaarsfeest ter ere van Ceres werd een in de oven bereide platte koek van melk, graan en kruiden gegeten." Een vroege voorganger van de pizza. Ook in Pompeï zou plat, uitgerold brood gegeten zijn. In het klooster van Santa Chiara is een oven waar wellicht iets werd gebakken wat op pizza leek, aldus Mimmo. Hij heeft zelf onderzoek naar de historie van de pizza gedaan en in een 15de-eeuws lied komt het woord al voor. Belangrijkste reden voor het ontstaan van de pizza was armoede, vanwege de eenvoudige ingrediënten en een arme kon er een dag op leven. De vroege vorm was alleen belegd met basilicum, begin 18de eeuw dook de eerste met tomaat op. Intussen zijn we aanbeland bij Antica Pizzeria, die de oudste pizzeria van Napels zou zijn, sinds 1738 (niet helemaal te checken volgens Mimmo) bij Port'Alba. Na alle verhalen over pizza is het tijd om er een te proeven. Heerlijk! Behalve aan tafeltjes binnen worden ze hier ook als streetfood vanuit een stalletje op straat verkocht. De tour eindigt bij pizzeria Lombardi vlak bij de Porta San Gennaro, waar de Lombardi's al sinds 1892 aan het roer staan. Naar verluidt zou deze familie de pizza naar de VS hebben gebracht. >



Ballonnenverkoper en Pulcinella in de Via Partenope. Onder: beeld van keizer Augustus; handgemaakte beeldjes in de Via San Gregorio Armeno.



'Corni' in soorten en maten

ROMANTISCH PROCIDA

Onder: bar in Marina Corricella. Rechterpagina: een hond om te ontvoeren; abdij van San Michele Arcangelo; strand van Chiaia.



In veertig minuten brengt de *aliscafo* je van Napels naar het eiland Procida. Vlakbij de haven vertrekt een bus die me tot dicht bij mijn B&B brengt. Als ik me geïnstalleerd heb, wandel ik in twintig minuten weer naar de Marina di Procida voor een aperitief op het terras van Bar Roma met uitzicht op de haven. Het is buiten het seizoen en het zijn vooral locals die de terrassen en straten bevolken. Als de duisternis al is ingevallen wandel ik naar de andere kant van de landtong, naar de Marina Corricella, heuvel op en dan met trappen naar beneden. Op de kade staan de tafels en stoelen van de diverse

restaurants uitgestald; mijn keuze valt deze avond op Fuego. Het restaurant is een mooie, romantische plek om te eten. Vissersbootjes dobberen op slechts enkele meters afstand, het eten is goed, de bediening aardig en de prijzen meer dan redelijk. En in vijftien minuten bereik ik uiteindelijk weer mijn slaapadres. Het mag duidelijk zijn: Procida is niet groot. De volgende ochtend keer ik terug naar de Marina Corricella, om de plek te zoeken vanwaar je het bekende uitzicht hebt op de kleurrijke 'gestapelde' huizen van dit haventje. Maar eerst even naar het hoogste punt. Ik kom langs een schoolklas die wat verveeld naar uitleg over de historie van het eiland luistert. Op een rots staat eenzaam het kerkje Santa Margherita Nuova, prachtig. Verder omhoog kom ik langs het Palazzo d'Avalos, een voormalige gevangenis, maar helaas zijn er alleen rondleidingen van donderdag tot en met zondag. Bijna op de top is de abdij van San Michele Arcangelo – die wel open is – met een nogal overdadig versierd kerkje. Weer op weg naar beneden kom ik langs het uitzichtspunt waar de mooie foto's van het haventje worden gemaakt. De zon is inmiddels wat gedraaid en staat nu mooi op de huisjes. Er wordt een model met een fles parfum en enkele citroenen gefotografeerd met de Marina Corricella als achtergrond. Ook ik druk vele malen af in een poging het perfecte plaatje te schieten.

182 treden

Een deel van de romantische film 'Il Postino' (De postbode) uit 1994 is op het eiland opgenomen en natuurlijk probeert men daar zijn voordeel mee te doen. Zo is er een restaurant dat La Locanda del Postino heet en is er een strand dat het Spiaggia del Postino als bijnaam heeft. En natuurlijk hebben de kleurige huizen van Corricella als decor gediend. Een stukje verder ligt het strand Chiaia: een vrij smalle strook zwart zand en een langzaam aflopende zee. Bij >



DE ONTSPANNEN SFEER DIE PROCIDA
UITSTRAALT IS NA DE HECTIEK VAN NAPELS
HEEL AANGENAAM



Uitzicht op Marina Corricella vanaf strand Chiaia. Onder: deel van een beeld bij de Santa Margherita Nuova.

TIPS PROCIDA

PROCIDA ISLAND

- **Een app** met veel praktische informatie over het eiland, verkrijgbaar voor iOS en Android.

SLAPEN

- **B&B La Terrazza**

Eenvoudige maar nette B&B op een rustige plek op het eiland. Op de tweede verdieping met flinke trap, dus je moet goed ter been zijn.

Via del Faro 26, +39 081 896 0062

Ook te boeken via fundadore.nl.

ETEN

- **Fuego**

Goed eten voor een goede prijs.

Mooi terras aan het haventje.

Via Marina di Corricella, 43

Facebook [@fuegoristorantepizzeriacorricella](https://www.facebook.com/fuegoristorantepizzeriacorricella)

- **Ristorante Gorgonia**

Ook smakelijke gerechten voor een goede prijs. Eveneens met terras aan het haventje van Marina Corricella.

Via Marina di Corricella 50

- **Ristorante Vivara**

Op het strand van Chiaiolella. Hier kun je terecht van ontbijt tot en met diner aan de kant van het eiland waar je de zon onder kunt zien gaan.

Lungomare Cristoforo Colombo 4

Facebook [@ristorantevivara](https://www.facebook.com/ristorantevivara)

restaurant La Conchiglia bijna aan het eind van het strand kun je prima lunchen met uitzicht op zee en in de verte op Corricella. Het is hier heerlijk ontspannen, de sfeer die heel Procida uitstraalt, heel aangenaam na de hectiek van Napels. En tegelijk doet het eiland ondanks het toerisme, authentiek aan.

Naast het restaurant leiden 182 treden van het strand naar de hooggelegen weg. Vlakbij stopt een bus die me naar de derde haven van Procida brengt, Chiaiolella, op het uiterste zuidwestelijke puntje. Via een brug kun je vandaar verder naar het naastgelegen natuurreservaat Vivara op een groen eilandje. Chiaiolella heeft een lungomare met enkele strandtenten aan ook weer een vrij smalle maar lange strook strand. Het haventje ligt vol met plezierjachten en er zijn diverse hotels. Dit is duidelijk de plek waar de meeste toeristen verblijven. De stranden liggen aan de westkant, dus hier kun je ook genieten van mooie zonsondergangen.

Maar ik verkies die avond toch weer de kade van Corricella voor mijn diner. Nog eenmaal loop ik op en neer naar het haventje. Behalve auto's komen regelmatig in volle vaart scooters én elektrische fietsen voorbij. Die laatste zijn ook ideaal voor het heuvelachtige eiland en zijn op diverse plekken te huur. Het terras van

restaurant Gorgonia zit zo goed als vol. Ook hier is het weer goed toeven. Onder een fonkelende sterrenhemel loop ik later terug naar mijn slaapadres.

Na een laatste cappuccino bij de haven brengt de aliscafo me de volgende morgen naar Napels en een bus me naar de luchthaven. Ik heb nog net tijd om een blik van mijn favoriete koffie, Passalacqua, te kopen voor mijn nieuwe koffiepote. Souvenirs van een mooi bezoek. •

